

SOUTAŠŤ - VADYĽ LÁ%TAT JE TAK SNADNÁ% - I.

ĀEtrtek, 29 kvĀten 2008

MĀl jsem na starost poĀĀdání nĀjaké velké sešlosti, tenkrát to bylo v našem druhém nejvĀtším městĀ, v BratislavĀ. Organizování mĀ vĀdycky bavilo, nedĀlalo mi to ĀĀdný problém. Najít místo, zaĀĀdit vše - od ubytování, pĀĀes jídlo, veĀerní program - aĀ po vyúĀování. "Papírování" mi nikdy nevadilo, zvládal jsem to s pĀĀehledem - jen...

JenĀe do té doby se všechno poĀĀdalo buĀ v Praze, nebo kdekoli v relativnĀ blízkém okolí, dostaĀitelnĀ autem, vlakem Āi autobusem. A - najednou jsem mĀl letĀt letadlem. Byl jsem tenkrát v tomto smĀru zcela panic - absolutnĀ nic jsem o létání nevĀdĀl, jen, Āe v zadní ĀĀsti sedadla pĀĀede mnou jsou "blcí pytlíky", které prĀ tam opravdu oopravdu, nejsou jen pro ozdobu... Tenkrát se mezi úĀĀstnicími se kancelĀĀskými myšĀkami nalézala i jedna, která byla ĀerstvĀ ve stĀĀedu mé pozornosti a pĀĀed kterou jsem se rozhodnĀ nechtĀl shodit. NatoĀĀ nĀjakou tou nevo Co tedy? Jak to zaĀĀdit? Nakonec jsem vypracoval plán, který by si nezadal s plánem na pĀĀepadení banky. UĀ den pĀĀ jsem nic nejedl (nebude "co" by ze mnĀ vyleĀlo), nakoupil jsem Kynedril a pro jistotu i práššek na spaní - to by mne mohlo natolik uklidnit, Āe cestu zvládnu, ne? Hodinku pĀĀed vstupem do letadla jsem oba práššky zapil trošškou vody a sebejistĀ (no, spíš odevzdanĀ) nastoupil a zasedl na své sedadlo. Vedle mne se usadila jakási starší paní, Slovenka, která se vracela domĀ z Karlových Var. NeskuteĀnĀ upovídaná dáma... MĀla s sebou i pejska, malého chlupatého maltézĀĀka, takového ĀĀivého plyšáka. ProtoĀe ho mĀla v jakĀsi proutĀném domeĀku, dovolili jí si ho nechat na palubĀ, respektive na klínĀ. JeštĀ jsme ani nevzlĀli a mĀ uĀ oĀi. V letadle bylo docela rušno, lidé (pĀĀevĀĀnĀ zamĀstnanci naší poĀĀĀající organizace) se mezi sebou bavili, inu pohoda. Sousedka mezitím psíka vyndala z jeho úkrytu a hrála si s ním. Pejsek to byl velmi milý a nakonec se rozhodl, Āe nejlépe mu bude u mnĀ. Uvelebil se mi na klínĀ a olizoval mi ruku. Usnul jsem.... Do Bratislavy je to kousek, ani si nepamatuju jak, najednou chodila mezi námi letuška a oznamovala, Āe za chvilí pĀĀistĀváme. VĀbec jsem zprvu nevnímal - oba práššky zaúĀĀdovaly a já byl ponĀkud mimo. Ani jsem nezaregistroval, Āe jsme letĀli... Paní si chystala své vĀci, zpod sedadla vyndala psí tašku a sejmula ze mnĀ toho malého nezbedu. PĀĀijemnĀ mĀ hĀĀ. A - zaĀala se omlouvat: "Jéje, nezlobte se na nĀj, tak on to zase nevydrĀel, chudinka malej, ale nebojte, to se vypere..." letadla jsem vycházel z poĀĀranými kalhotami. Já to zvládl, ale pes ne...

Ferdinand UPOZORNĀŠNÍ: SoutĀĀ trvá do 30. 6. 2008 Prosím, své texty posílejte na adresu: redakce - zavinĀ - kudlanka.cz díky, d@niela